

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1439/2023
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији су пуномоћници Миодраг и Драгана Алексић, адвокати из ..., против туженог „Аутопревоз“ д.о.о, Чачак, чији је пуномоћник Љубица Мићовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2259/17 од 07.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2259/17 од 07.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 732/11 од 13.04.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати, на име разлике између остварене и исплаћене зараде у периоду од 02.12.2008. године до 02.02.2011. године износ од 41.812,00 динара уз обрачун законске затезне камате на појединачне износе ближе одређене у изреци пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му исплати на име разлике између остварене и исплаћене зараде у истом периоду преко износа досуђеног ставом првим изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћених трошкова за службена путовања у иностранству у периоду од 02.12.2008. године до 02.12.2011. године исплати укупан износ од 1.225,00 евра са припадајућом каматом, ближе одређеној у овом делу изреке пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име неисплаћених трошкова за службена путовања у иностранство у периоду од 02.12.2008. године до 02.12.2011. године исплати износе преко износа досуђених у ставу трећем изреке. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да на име тужиоца као осигураника уплати доприносе за ПИО по основу исплаћене разлике зараде за износ из става првог изреке пресуде и поднесе пријаву – прописани образац М4 са релевантним показатељима за утврђивање стажа осигураника, зараде и уношења у матичну евиденцију по основу рада и осигурања за период од 02.12.2008. године до 02.12.2011. године. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужиоца да му тужени као осигураника уплати доприносе за ПИО по основу разлике зараде за износ из става другог

изреке пресуде и поднесе пријаву – прописани образац М4 са релевантним показатељима за утврђивање стажа осигураника, зараде и уношења у матичну евиденцију по основу рада и осигурања за период од 02.12.2008. године до 02.12.2011. године, као неоснован. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име трошкова превоза на релацији ...-...-... за период од 02.12.2008. године до 02.12.2011. године износ од укупно 116.660,00 динара са законском затезном каматом ближе одређеном овим делом изреке. Ставом осмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 276.880,00 динара, а уколико у остављеном року то не учини, да тече законска затезна камата од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2259/17 од 07.03.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке, док је укинута у ставу седом и осмом изреке и предмет у укинutom делу враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно примењеног материјалног права, на основу члана 395. ЗПП (позивајући се на члан 404. ЗПП).

Апелациони суд у Крагујевцу решењем Р4 3/21 од 24.02.2022. године, није предложио Врховном суду одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној сматрајући да за то нису испуњени услови из члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 55/14), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Како је Апелациони суд у Крагујевцу оценио да изјављена изузетна ревизија туженог није дозвољена, то нема услова за дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 395 ЗПП-а.

Ревизија није дозвољена као редовна на основу члана 401. став 2. тачка 5. раније важећег ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 ... 111/09) који се примењује у конкретном спору на основу члана 506. став 1. ЗПП у вези са чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама важећег ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14)

Тужба ради накнаде зараде и других накнада поднета је 02.12.2011. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 400.000,00 динара. Након обављеног вештачења, поднеском од 28.05.2014. године, уређен је тужбени захтев у погледу тражних износа по свим основама. Вредност спора који се побија ревизијом је 1225. евра

Парнични поступак започет је у време важења Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09). Правноснажно је

окончан другостепеном пресудом од 07.03.2018. године, после ступања на снагу (31.05.2014. године) Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, број 55/14).

Према одредби члана 23. став 1. овог закона поступци започети после ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС) који нису окончани пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама овог закона.

На поступке започете пре 01.02.2012. године, се на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП примењују одредбе ранијих ЗПП. Једини изузетак је одредба члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП према којој се дозвољеност ревизије у свим поступцима, без обзира када су започети а другостепена пресуда је донесена после 31.05.2014. године, цени према вредности спора побијаног дела пресуде који мора да прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитираних законских одредби.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**